

те потребности, по мѣлостив отвѣтъ не ше ви даде нѣкой, к кому́ би ни отишли да поѣскате по́моць.

Старец и смѣрть.

Едѣн старец носил си дѣрва́ от делече. Като ся уморѣл и веке подстѣнал, сѣднал, да си почѣне. Там, де почѣвал, споменѣл, как дру́ги-те люде живѣѣтъ и от това́ дожеляло му: сащо́ да доживѣе до такѣва старость, а да не умрѣ, доде́ е бил помлад; та да ся немѣчи в старость — на гѣрб дѣрва́ да нѣси. В жѣлостно-то това́ положѣние дошло́му на ум да повѣкне смѣрть-та да го сѣме, сада ся усбѣви от тоѣси лѣже́вен свѣтъ и от нѣгову-те мѣкѣ. Когѣ ся покѣсала смѣрть-та и го попитала: са що́ ѣ вѣка, старцу́ ся по